

זוהר גוון

רמזים על פרשת השבוע

פרשת
אמור

מה בגליון?

הדרך להשפיע על אחרים

זכות אבות וזכות הרבים

קבלת עול מלכות שמים
כל יום מחדש

ספירת העומר - מוריד
הטל

טל - שפע גשמי ורוחני

"ותעל שכבת הטל" -
העולה מהדברים:

עוד בענייני ספירת
העומר

בסוכות תשבו שבעת
ימים

בס"ד

הדרך להשפיע על אחרים

"אָמור אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם" (כא א)

רש"י מביא מחז"ל: אמור, ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים

ביארו המפרשים: להזהיר מלשון זוהר, שהדרך להשפיע על אחרים על ידי שהאדם יהיה "זוהר" וזורח, שמח בקיום המצוות, כך ישפיע ויקרין על כל מי שבא בקרבתו וכולם ילכו בדרכו - בדרך הנכונה,

ובדרך הרמז:

זוהר אותיות רז ה"ו, המרמז על האותיות החסרות בשם הוי"ה, כל זמן שלא נמחה שמו של עמלק - בעת הגלות הארוכה רח"ל,

זכות אבות וזכות הרבים

"אָמור אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן" (כא א)

שמעתי פעם סיפור על אחד מהאדמורי"ם הקדושים שהנהגתו היתה שלא היה אומר דברי תורה בעריכת השולחן (טיש') והיו כמה מהחסידים שהדבר מאוד הפריע להם וחפצו מאוד לקבל מהאדמו"ר דברי תורה, אחד מהם היה נועז יותר וניגש אל הרבי התחנן ולחץ עליו שיאמר דבר מה, לאחר הלחצים הממושכים החליט הרבי לומר משהו, היה זה פרשת השבוע פרשת אמור והרבי אמר את דברי קדשו: "אמור אל הכהנים בני אהרן", וכאן סיים!

ביאר אחד מהחסידים שהרבי ביקש לומר כאן מסר ברור: דעו לכם, כל ההצלחה שלכם הן ברוחניות והן בגשמיות, אל תתלו אותה בזכות עצמכם, לא! היא אך ורק בזכות אבותיכם שאתם "בני אהרן!".

כמה זה מתאים לעלון שאנחנו זוכים להוציא, שכולם יודעים שאין הדבר אלא בזכות אבות, ואין לנו שום זכות עצמית שמכוחה אהיה ראוי לכך.

יש כאן גם עוד זכות והיא "זכות הרבים",

שמעתי לאחרונה מאברך יקר שהשתתף בשיעור של ראש ישיבה חשוב מאוד (בחול המועד פסח) במשך כארבע שעות ברציפות!! (הכל בעל פה בלי להסתכל בשום ספר ממש כמעין המתגבר), לאחר השיעור ניגש אליו האברך ושאל אותו איך אפשר להגיע לכזו דרגה עצומה של ידיעת התורה בכזו עוצמה, והר"י השיב לו: "זכות הרבים".

קבלת עול מלכות שמים כל יום מחדש

"וְיָבֹא הַשָּׁמַיִם וְיִטְהַר וְאַחַר יֵאָכַל מִן הַקֶּדְשִׁים כִּי לְחֻמוֹ הוּא" (כב ז)

המשנה ריש מסכת ברכות מאימתי קורין את שמע בערבית משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן" וכו'.

השאלה למה ראו חז"ל לקשר ולתלות זה בזה?

ביאר ה"אגלי טל" בשם אביו; הכהן היה טמא כל היום ואפילו שטבל עדיין לא עלה בידו להיות טהור ונשאר בטומאה מלאכול תרומה, בכל זאת כאשר שוקעת השמש ויוצאים הכוכבים כעת נהיה יום חדש ויכול לאכול בתרומה,

מכאן נלמד גם למצות קריאת שמע, בה היהודי מקבל על עצמו 'עול מלכות שמים', ומה שקרא בבוקר קריאת שמע, כבר עבר זמנו שהרי כעת התחיל יום חדש וצריך הוא שוב לקבל עול מלכות שמים.

דרך אגב, נביא את מה שהגר"א אומר רמז נפלא שמרומז כאן במשנה:

"שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן" ופירוש חז"ל (זוה"ק) תרומתן - תרי ממאה,

ביאר הגר"א שהרי קורין ק"ש כל יום פעמיים, והנה בפס' של שמע ישראל יש 25 אותיות (ונקרא בספרים בלשון יחודא עילאה) ואח"כ אומרים ברוך שם וכו' וכו' יש 24 אותיות (והוא נקרא יחודא תתאה) וביחד עולה - 49, אבל אם עושים את תפקידנו - את היחודא דלתתא באופן המושלם זוכים שהיחודא דלתתא יקבל את השלימות ויהיה ל-25 וביחד 50.

וזה הפירוש כאן במשנה תרומתן - הק"ש היא שתי פעמים כל יום, ממאתן שבסה"כ 100 למי שזוכה לכך בשלימות. (ועי' כמה נוסחאות והוספות שונות בביאור זה בכתבי הגר"א)

מסופר על ר' זושא מאניפולי שקבע ללמוד עם אחד מהצדיקים, והסדר שקבעו שאחד ילמד את השני בנגלה והשני בנסתר, ור' זושא היה ראשון וקרא: "מאימתי קורין את שמע" וביאר: "מאימתי מלשון אימה, שצריך לקרות קריאת שמע באימה", הצדיק השני אמר לר' זושא: "אם זה הנגלה אצלך, אין לי מה להוסיף לך בנסתר..."

❦

ספירת העומר - מוריד הטל

"וְיִסְפְּרֶתֶם לָכֶם מִמִּתְחַרְת הַשָּׁבֹת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפֶה שָׁבַע שָׁבֹתוֹת תְּמִימוֹת תְּהִינָה" (כג טו)

שמעתי שיחה בעניני דיומא (ספירת העומר) מפי הג"ר עודד ניר שליט"א בו ביאר בטוב טעם ודעת את השייכות של התקופה הזו לעניין של ט"ל שבפסח מתחילים להזכיר מוריד הטל, ולגודל חביבות הדברים הנפלאים הננו להביאם לפניכם: (עם קצת הוספות שהתחדשו לנו בס"ד)

הנה במדרש רבה (תולדות) על "ויתן לך מטל השמים" כתוב שהזמן שיצחק בירך את יעקב היה בליל הסדר,

והדברים מבוארים ומפורשים בהרחבה בפרקי דר' אליעזר (פרק לב) ובמפרשים שם שזמן זה נפתחים בו שערי הברכה ועי' שם בסוף הפרק שאחרי שיעקב אבינו קיבל את הברכה נכנס בו טל חיים.

וכן כתוב בתרגום יונתן בן עוזיאל שזה זמן מסוגל לברכות וז"ל התרגום שם: "בְּאַרְבָּיִסְר בְּנִיטְסוֹן וְאַמְר לִיהַ בְּרִי הָא לִילְיָא דִּין עִילְיָא מְשִׁבְחִין לְמַאֲרִי עֶלְמָא וְאַוְצְרִי מְלִין מְתַפְתְּחִין בְּיָה",

והביאו עוד מדברי הגר"א בהגדה של פסח על הפזמון חד גדיא שהרמז הוא לגדי עזים שהביא יעקב אבינו ליצחק ועל ידו קיבל את הברכות שאלמלא כן לא היה לישראל היום שום דבר! (ז"ל הגר"א: כלל גדול אצלנו שכל הטובות שהיו ושיהיו עוד בין העולם הזה ובין העולם הבא את כלם ירשנו מאבותינו מעת שבירך יצחק את יעקב ולולא הברכות חסרנו את כל והכל היה לעשו והסיבה לברכות היו שני גדיי עזים וכו' וזה שאמר בעל ההגדה היאך נתגלגל הדבר וכו' יעו"ש)

הרי לנו כמה גדול השפע הזה שנשפע בלילה זה וכולו נקרא על שם הטל כמבואר במדרש הנ"ל.

ובהגות הרד"ל שם ביאר שזה מתאים למה שאנחנו מתחילים להתפלל בימים אלה "מוריד הטל".

[עוד מבואר בחז"ל שבלייל הסדר אברהם אבינו הציל את לוט, והנה לוט זה אותיות "טל" אך בהיפוך הסדר, ובנוסף - עם משמעות שלילית מלשון לטיא - קללה, בארמית, עוד הביא הגר"ע ששמע מהגר"מ שפירא זצ"ל שזה גם מלשון עלטה - חשכה, ולעומת זה הטל הוא בבחינת אור כדכתיב "טל אורות טליך"]

טל תחיה

ה"טל" יש בו כוח להחיות מתים, דהנה הגמרא (שבת דף פח) כתוב שכל אחת מהדברות שהקב"ה אמר פרחו נשמתם של ישראל ושואלת הגמרא: "ומאחר שמדיבור ראשון יצתה נשמתן דיבור שני היאך קיבלו?" והגמרא מתרצת: "הוריד טל שעתיד להחיות בו מתים והחיה אותם שנאמר {תהילים סח-י} גשם נדבות תניף אליקים נחלתך ונלאה אתה כוננתה".

יעוין בגמרא כתובות קיא: שם מבואר ענין זה שהטל בו יהיה תחית המתים, ושאותו טל הוא טל התורה הקד':

"אמר ר' אלעזר עמי הארצות אינן חיים שנאמר {ישעיה כו-יד} מתים בל יחיו וגו', תניא נמי הכי מתים בל יחיו יכול לכל ת"ל רפאים בל יקומו במרפה עצמו מדברי תורה הכתוב מדבר, א"ל ר' יוחנן לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי ההוא במרפה עצמו לעבודת כוכבים הוא דכתיב, א"ל מקרא אחר אני דורש דכתיב {ישעיה כו-יט} **"כי טל אורות טליך וארץ רפאים תפיל", כל המשתמש באור תורה אור תורה מחייהו וכל שאין משתמש באור תורה אין אור תורה מחייהו וכו' "עיי"ש.**

ובמהרש"א שם מבאר שמה שמדמים את הטל לתורה זה על פי הפסוק "תזל כטל אמרתי", ומבאר המהרש"א שם את משמעות הדמיון: "כמו שהטל לברכה אינו פוסק לעולם וכן התורה אינה פוסקת לו כמ"ש והיא תשיחך לעולם הבא".

והבן איש חי בספרו 'בן יהודע' כתב לבאר את הגמרא בדרך הרמז, שאור תורה הכוונה לד' חלקי התורה שבעל פה שהם פרד"ס, וכל חלק נקרא "טוב", שזה עולה ביחד ד' פעמים טו"ב = 68, כמנין חיי"ם וזה המכוון אור תורה מחייהו!

ומוסיף עוד הבן איש חי בספרו 'בניהו' שיש גירסא אחרת בגמרא "טל תורה מחייהו", וגם זה יתפרש על אותו דרך, שכנגד ד' חלקי התורה פרד"ס יש את ד' מילויי שם הוי"ה; מילוי ע"ב, מילוי ס"ג, מילוי מ"ה, ומילוי ב"ן, בסך הכל הם ל"ט אותיות, זהו ה"טל" תורה שמחייה למי שעוסק בה.

טל - שפע גשמי ורוחני

ה"טל" יש בו את הבחינה של **אור** כדכתיב "טל אורות טליך", וכדדרשו בגמרא הנ"ל מפסוק זה של הטל על המשתמש באור תורה.

ובפרשת הבריאה רואים דבר מאוד מענין, הנה ביום הראשון ד' ברא את האור, וביום השני את המים, מים הם תולדה של אור, כמו יאור שזה נחל של מים, מלשון אור, וכן נהורא זה אור ומלשון נהר, ביום השלישי כתוב "תוצא הארץ וגו'", לפי הנתבאר זה המשך ישיר כי מהמים יוצרים את השלב הבא - את הלחם (והמזון).

מאוד מענין שהמן שירד מן השמים היה מכוסה בשכבת טל מעליו ומתחתיו, זאת אומרת שהטל חוץ ממה שקשור לאור, ובנוסף למה שקשור למים, הוא גם מתחבר עם הענין של המזון,

ובדרך הרמז; בבעל שם טוב הקד' כתוב (בליקוטים על המדרש) שפעמיים ט"ל בגימ' לח"ם, וזה מענין שקשור זה לזה,

בי"ח באייר (ל"ג בעומר) התחיל לרדת המן, והחת"ס אומר שזה הכנה לקבלת התורה "אם יש קמח יש תורה",

במקום אחר כתבנו שקמח בגימ' נצח, כי על ידו יש תורה המביאה את האדם לחיי נצח,

והטל הוא מסמל את הנצח, מכמה טעמים, ראשית, כפי שהבאנו מהמהרש"א שלכן התורה נמשלה לטל כי היא נצחית והטל אף הוא לא בטל לעולם, ועוד, הבאנו בקונטרס על פורים את דברי הרמ"א בסוף החיבור שסיים "וטוב לב משתה תמיד" וביארנו שהמילה "טל" במילוי; ט-ית ל-מד, המילוי הוא - תמיד. טוב לב ר"ת ט"ל. ובמהרש"א בשבת פח: על הגמרא שהקב"ה החיה את בני ישראל עם טל ודרשו את זה מהפסוק "גשם נדבות תניף אלקים" מבאר שם שהטל נחשב "גשם נדבות" משום שהגשם הרגיל אינו תמידי ונפסק, אך הטל הוא תמידי ואינו נפסק (תענית ג.) לכן נקרא "גשם נדבות", [א.ה. וזה מאוד מובן מה שהטל מחיה מתים שהוא שייך למשהו שבלתי נפסק וחי תמיד].

והנה הפסוק אומר "ויתן לך מטל השמים ומשמני הארץ";

המיקום של המילה 'שמים'

ש' האות ה-21

מ' האות ה-13

י' האות ה-10

מ' האות ה-13

בגימ' 57 = ז"ן - פרנסה ומזון מטל השמים.

"מטל" השמים - בגימ' 79, בגימ' לחם עם הכולל, לחם בגימ' ג' פעמים שם הוי"ה (78=3×26) [ולכן טובלים את הלחם במלח ג' פעמים, כי גם מלח אותם אותיות].

המיקום של המילה 'ארץ' הוא בגימ' ט"ל.

א' האות ה-1

ר' האות ה-20

ץ' האות ה-18

סה"כ - 39 כמנין ט"ל.

ספירת העומר מונים שבע פעמים שבע, שמעתי מהגר"ע ניר 7×7×7=343 בגימ' גשם, שזה גם כן הטל שנקרא 'גשם נדבות' כמבו' בגמ' שבת פח:

כשנחשב את המילה 'שבע' במיקום האותיות

ש' האות ה-21

ב' האות ה-2

ע' האות ה-16

בגימ' 39 = ט"ל.

"ותעל שכבת הטל" - העולה מהדברים:

לסיכום: הרעיון הוא שבלייל הסדר כל אדם מקבל טל תחיה - המאיר בנשמתו, ליל הסדר בבחינת לילה כיום "יאיר",

ומכאן ואילך מתחילה העבודה העצמית של האדם להגביר את האור על החושך, להתעלות מהארציות ולנסוק לשמי שמים, ועל ידי בזכות עבודתו יזכה גם למזון ופרנסה, ואחרי כל העבודה יגיע לחג השבועות ויקצור את פירות העמל שלו כשיזכה לקבל את אור התורה אור הנצח.

{א.ה. בנו"ט להביא כמה רמזים שהתעוררתי אליהם בס"ד; "מוריד הטל" הטל אותיות 'טלה' שזה הרי המזל של חודש ניסן, הטל - טלה בגימ' 44 כמנין ד"ם הרומז על ד"ם פסח וד"ם מילה שבזכותם יצאו ישראל ממצרים "וראיתי את ה"ד"ם" ופסחתי עליכם", ט"ל בגימ' גאלה}

עוד בענייני ספירת העומר

יש ויכוח בראשונים האם ספירת העומר בזמן הזה מדאורייתא או מדרבנן השאלה האם הדין לספור תלוי בהבאת קרבן העומר לבית המקדש, והנפק"מ מה לכיין האם לצאת ידי חיוב דאורייתא או דרבנן,

ושורש השאלה לכאורה האם מה שהתורה אומרת "מיום הביאכם את עמר התנופה" זה 'סימן' או 'סיבה', דהיינו: שאם זה 'סיבה', כיום שהסיבה בפועל איננה ממילא אין מצוה, אך אם זה רק 'סימן' מספיק מה שב'כח' אנו צריכים להביא ומה שאין לנו היום בית המקדש ואנו אנוסים מלקיים את חובתינו זה לא גורם לנו שום פטור.

בסוכות תשבו שבעת ימים

"בְּסֻכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסֻכּוֹת" (כג מד)

שמעתי ממו"ר המשגיח הגה"צ ר' דב יפה זצ"ל (שזכיתי ללמוד עמו בצוותא בבחרותי כמה שנים, בהם אף זכיתי לשמוע מפיו עובדות והנהגות מגדולי ישראל זצוק"ל) הוא סיפר על הגאון ר' גדליה נדל זצ"ל (מתלמידי החזו"א המובהקים) שהיה רגיל שהלימוד יהיה בעמקות עצומה, והדרך שלו היתה שלפני שהתחילו ללמוד את הנושא בגמרא, היה פותח מקודם ולומד את הפסוקים בחומש שהיה נוגע לזה, ולדוגמא, כשלמדו מסכת סוכה הוא פתח את הפרשה שלנו ושאל: "מה זה בסוכות תשבו? וכי אם יעמוד לא יקיים מצוה?!" ומזה הסיק שבעל כרחך הכוונה כמו שהגמ' מפרשת בהמשך שזה בא לדרשה "תשבו כעין תדורו",

והנה יש לשאול למה כתוב "תשבו" למה לא כתוב "תדורו"?

ויש לדון מה הדין אחד שעובר דרך הסוכה, האם נחשב שיש כאן מצות ישיבת סוכה, דהנה בגמ' במגילה (כא): "ת"ר מימות משה ועד רבן גמליאל לא היו למדין תורה אלא וכו', כתוב אחד אומר {דברים ט-ט} ואשב בהר וכתוב אחד אומר {דברים י-י} ואנכי עמדתי בהר? אמר רב עומד ולומד יושב ושונה, ר' חנינא אמר לא עומד ולא יושב אלא שוחה, רבי יוחנן אמר אין ישיבה אלא לשון עכבה שנאמר {דברים א-מ} ותשבו בקדש ימים רבים, רבא אמר רכות מעומד וקשות מיושב", מהגמרא מבואר שיש ישיבה יכול להתפרש בכמה דרכים, ויש לעיין.

והנה ראיתי בטעמא דקרא (בפרשתנו) שהסתפק האם יש ענין להקדים מת כהן, אולי לאחר מיתתו אין לכך משמעות,

והגר"ח זצוק"ל מוכיח מהזוהר שבסוף פר' בחוקותי מצריך ילפותא לדין כבוד אב לאחר מיתת האב וממילא כאן שאין ילפותא לחייב וקדשתו לאחר מיתת ממילא פטור.

ולולי דבריו חשבתי לומר שמכיון שהסיבה שצריך לכבד כהן כדכתיב "כי את לחם אלוקיך הוא מקריב" וגו', ממילא לאחר מיתתו לא שייך האי טעמא ופטור,

אמנם יש לדחות שאולי האי טעמא אינו 'סיבה' אלא 'סימן' לזרע בני אהרן הכהנים.

**ברכת יישר כח שלוחה קמיה כ"ק האדמו"ר מווערצקי זידיטשוב שליט"א
אשר הרים תרומה נכבדה להדפסת העלון השבוע
לעילוי נשמת הצדיק ר' ישעיה בן ר' משה מקרעסטיר זיע"א ועכ"א**

השיעור נכתב ונערך מתוך ההקלטה במערכת קול הלשון
ניתן לשמוע שיעורי רמזים על סדר הפרשיות ושיעורים על עניינים בסוגיות הש"ס -
דרך בנק התורה שע"י קול הלשון מספר ישיר בנק התורה : 0732951222, או בלחיצה פעמיים
כוכבית במספר הרגיל: 036171111 להקיש קוד 642106 ואח"כ קוד כניסה 068068 בחירת מדור וכו'
להערות או בקשה לקבל דף זה נא לפנות לכתובת מייל x0527136245@gmail.com
כמו-כן ניתן להשיג את הקונטרסים על המועדים בטלפון - 0534142879 או בכתובת מייל הנ"ל